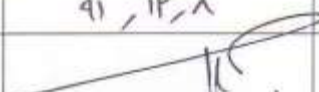

تهیه ، تأیید و تصویب مدرک

مسئولیتها	تهیه	تأیید	تصویب
نام و نام خانوادگی	حسن مؤذنی	ابراهیم معتمدی	محسن رنجبر
سمت	مدیر طراحی و هنر شهری سازمان زیباسازی	مدیر برنامه ریزی و نظارت بر خدمات شهری	معاون خدمات شهری
تاریخ	۹۱ / ۱۲ / ۸	۹۱ / ۱۲ / ۸	۹۱ / ۱۲ / ۱۳
محل امضاء			

تاریخچه تغییرات

شماره بازنگری	شماره اصلاحیه	صفحات تغییر یافته	شرح تغییرات	تاریخ

نسخه تحت کنترل به شماره ..... در تاریخ ..... در ..... صفحه به ..... تحویل گردید

مهر تضمین کیفیت

- این مدرک جزو مدارک کنترل شده محسوب گردیده و در صورت ضرورت به روز می گردد.
- این مدرک جزو مدارک کنترل نشده است و در تاریخ صدور اعتبار دارد.
- این مدرک جزو مدارک محرمانه بوده و تکثیر یا بیرون بردن آن بدون اجازه قبلی مقام مجاز ممنوع می باشد.

توزیع نسخ: ۱- سازمان زیباسازی ۲- واحد های زیباسازی مناطق

۱- هدف و دامنه کاربرد:

هدف از این دستور العمل، تشریح ضوابط و مقررات زیباسازی و مبلمان شهری در سطح شهر اصفهان و نظم بخشی در مکانیابی و نصب برخی از موارد مبلمان شهری و زیباسازی می باشد. البته معیارهای تدوین شده در طراحی و شکل آنها تأثیری نسبی داشته و هدف اصلی ساماندهی و هماهنگی مبلمان شهری بوده است. این دستورالعمل کلیه پیمانکاران خدمات شهری در مناطق تحت پوشش حوزه معاونت خدمات شهری شهرداری اصفهان را شامل میشود.

۲- مسئولیتها:

مسئولیت نظارت بر حسن اجرای کلیه موارد ذکرشده در فرایند بر عهده مدیر عامل سازمان زیباسازی می باشد.

۳- تعاریف:

- موارد مطرح شده بر طبق "آیین نامه ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای عبور و مرور معلولین" مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در سال ۱۳۶۸ می باشد.

۴- اجرا:

ماده یک - ضوابط و مقررات اشغال معابر توسط ساختمانهای در حال ساخت یا تعمیر

بند یک - ایجاد حصار ایمنی برای کارگاههای ساختمانی الزامی است. (در خیابانها و معابر اصلی ترجیحاً تخته کوبی).

بند دو - محدوده حصار ایمنی در معابر بدون پیاده رو و فضای سبز، با توجه به شرایط محل و پیش بینی های لازم به نحوی که در مدت برپایی مشکل خاصی جهت عبور و مرور پیاده و سواره نداشته باشد.

بند سه - حداکثر عمق اشغال پیاده رو خیابانها برابر نصف عرض پیاده رو مشروط به اینکه باقیمانده پیاده رو در خیابانهای اصلی کمتر از یک متر و بیست سانتی متر و در خیابان های فرعی کمتر از هشتاد سانتی متر نباشد.

تبصره یک بند سه - در پیاده روهای پر تردد سعی شود عرض پیاده روها حتی المقدور اشغال نشده و یا کمتر از حداکثر تعریف شده، مجوز لازم اخذ گردد.

بند چهار - محدوده اشغال شده به هیچ وجه برای رفوژهای فضای سبز مشکلی بوجود نیارد.

بند پنج - با توجه به بندهای دو و سه اشغال بیش از حد مجاز معابر توسط سقف ایمنی با هماهنگی لازم امکان پذیر است.

بند شش - در کارگاههایی که محدوده حصار یا سقف ایمنی اجباراً نیاز به اشغال کل پیاده رو و یا قسمتی از سواره رو دارد باید طرح اصلاح موقت و ایمنی ترافیکی به تأیید معاونت حمل و نقل و ترافیک برسد.

بند هفت - ایجاد سقف ایمنی جهت جلوگیری از ریزش و سقوط اجسام و مصالح به سطح معبر برای ساختمانهای مرتفع و محل هایی که محدودیت حصار در عمق مناسب را دارند الزامی است.

بند هشت - مالکین متعهد هستند در هنگام دریافت پروانه ساختمان و یا تعمیرات، محدوده حصار یا سقف ایمنی را با هماهنگی مهندس طراحی یا ناظر ساختمان بر روی نقشه موقعیت ارائه و مجوز لازم را از شهرداری منطقه اخذ نمایند.

بند نه - حداکثر مدت استفاده از حصار و سقف ایمنی در معابر برابر مدت اعتبار پروانه ساختمان یا حداکثر یک سال برای ساختمانهایی که پروانه تعمیرات اخذ می نمایند خواهد بود.

بند ده - استفاده موقت از پیاده رو و خیابانها و کوچه ها با توجه به موارد فوق الذکر با اخذ مجوز لازم و ضوابط معین از طرف شهرداری بر طبق هر متر مربع پنج برابر قیمت منطقه بندی در مدت یکسال برآورد و اخذ گردد.

بند یازده - مراعات کلیه اصول مبحث دوازده مقررات ملی ساختمان در خصوص ایمنی و حفاظت کار در حین اجراء به عهده مالک خواهد بود.

بند دوازده - مستحذات ایمنی مورد استفاده توسط کارگاههای ساختمانی، علاوه بر رنگ آمیزی بایستی از عوامل هشدار دهنده، چراغهای چشمک زن در شب و تابلوهای راهنما جهت عابران و ... استفاده نمایند.

بند سیزده - نصب داربستهای فلزی نیابستی به مستحدثات عمومی در حاشیه محور پیاده و سواره از قبیل چراغهای برق و روشنایی، کانیهوا و سیمهای برق، تلفن و... آسیب رساند.

بند چهارده - ساختمانهایی که با در معابر اصلی ساخته می شوند با توجه به مشکلات عدیده ای که ایجاد می نمایند از بتن آماده و یا روش های پیش ساخته جهت تسریع در امر ساخت استفاده نمایند.

ماده دو - ضوابط و مقررات شرایط استفاده مناسب از معابر پیاده توسط کاربریهای تجاری و ....

بند یک - کاربری گل فروشی می تواند به لحاظ نوع ارائه کالا از فضای پیاده رو های از سه متر بالاتر به اندازه ی حداکثر یک متر با اخذ مجوز لازم با توجه به نظافت و زیبایی ارائه کالاها استفاده نماید

بند دو - کاربری های اغذیه فروشی و تریا ها، در صورت مجاورت با معابر پیاده بالای پنج متر با تشخیص کارشناسان شهرداری و با اخذ مجوز لازم می توانند حداکثر به اندازه دو متر با توجه به نظافت معابر (در صورت ترافیک کم عابر پیاده در معبر و کم بودن آلودگی ها) از این فضا استفاده نمایند. البته نصب مبلمان ثابت در فضای پیاده رو ممنوع است و متعهد هستند پس از پایان ساعات کار به جمع آوری وسائل و نظافت معابر اقدام نمایند.

ماده سه - ضوابط و مقررات استفاده از جعبه های گل در پیاده روها

بند یک - استفاده از جعبه های گل ثابت در سطح شهر ممنوع است. (به استثناء مواردیکه در طرح محوطه سازی پیش بینی و تصویب شده باشد).

بند دو - تغییر مقطع عرضی مصوب پیاده روها، سواره روها و فضا های سبز کناری به استثناء نقاط ویژه که دارای طرح مصوب شهرداری باشد، ممنوع است.

بند سه - مکانیابی جعبه های گل غیر ثابت بایستی با توجه به ضوابط معلولین صورت گیرد.

بند چهار - جانمایی جعبه های گل در پیش فضای ساختمان های اداری و تجاری (در محدوده ی مالکیت) باید در طرح اولیه که بر اساس آن پروانه صادر گردد، توسط طراح در نظر گرفته شود.

بند پنج - استفاده از جعبه های گل آویزان در فضاهای عمومی شهری (در رفیوژ میانی و پیاده روها و سواره روها) ممنوع است. (حذف جعبه های گل آویزان که تا کنون صورت پذیرفته، الزامی است).

بند شش - جانمایی گلدان های متحرک در مکان هایی در نظر گرفته شود که آبیاری آن ها با مشکل مواجه نشود.

بند هفت - استقرار جعبه های گل در جزیره های ترافیکی که مسیر تردد عابر پیاده هستند، ممنوع است و توصیه می شود تا در جزیره های ترافیکی در مکان های قابل اجراء از فضای سبز استفاده شود.

ماده چهار - ضوابط و مقررات ایجاد پلهای عابر پیاده رفیوژ کناری و میانی خیابان ها حد فاصل سواره و پیاده رو(با در نظر گرفتن عملکردهای مسکونی، تجاری و ...)

بند یک - پیش بینی پل های ارتباطی دارای طرح مصوب شهرداری بین پیاده رو و سواره رو (با توجه به بند نه ماده شش) حداقل صد و پنجاه متر و حداکثر در هر پانصد متر فاصله الزامی است.

بند دو - حداکثر عرض پل های ارتباطی عمود بر مسیر پیاده رو صد و پنجاه سانتی متر باشد(در مناسب سازی پل های موجود، حداقل عرض نود الزامی است.) و حداقل عرض پل های ارتباطی که در امتداد مسیر پیاده رو نصب می شوند، در پیاده روهای پر تردد برابر عرض پیاده رو باشد.

بند سه - محل ارتباط پیاده رو با سواره رو باید دارای علائم حسی قابل تشخیص برای نابینایان باشد.
بند چهار - ساختن پل با سطح لغزنده ممنوع است.

بند پنج - نصب پل در مکان هایی که دارای تابلوی توقف مطلقاً ممنوع است، ممنوع می باشد.

بند شش - حذف پل های احداث شده ی شهری خارج از ضوابط مصوب ذکر شده الزامی است.

بند هفت - مناسب سازی معابر باید در قالب طرح های مصوب شهری اجراء شود.

بند هشت - ایجاد حاشیه ای ایمنی با عرض هشتاد سانتی متر و اختلاف سطح دوازده سانتی متر از سطح کناره معابر سواره الزامی است.

بند نه - جانمایی پل های عابر پیاده رفیوژ کناری و میانی خیابان ها حد فاصل سواره و پیاده رو باید با طراحی شهری خاص آن خیابان و یا ساماندهی ترافیک پیاده انجام شود.

ماده پنج - ضوابط و مقررات ایجاد مسیر ویژه دوچرخه سواری در مجاورت دسترس پهای پیاده

بند یک - مبلمان شهری ویژه ی دوچرخه سواری به گونه ای باشد که مانع تردد افراد پیاده نگردد.

بند دو - پیش بینی فضای مناسب در نقاط معین برای پارک دوچرخه در فواصل تعیین شده در طراحی محورهای پیاده الزامی است.

بند سه - در طراحی مسیرهای دوچرخه سواری در طرح های شهری با توجه به ویژگی هر مسیر، در مورد جزئیات اجرائی تصمیم گیری شود.

ماده شش - ضوابط و مقررات عدم ایجاد پله و مانع در پیاده روها (با توجه به ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای افراد معلول جسمی و حرکتی)

بند یک - حداقل عرض مفید پیاده رو صد و بیست سانتی متر باشد. در صورت نیاز و ضرورت جانمایی هر گونه تأسیسات ، تجهیزات و یا مبلمان شهری سعی گردد در معابر با عرض بیش از صد و بیست سانتی متر این کار انجام شود و حداقل عرض صد و بیست سانتی متر برای تردد لحاظ گردد (در وضع موجود با استفاده از امکانات ، حداقل عرض پیاده روهای باریک به نود سانتی متر رسانیده شود.به استثنای بافت قدیم که بایستی برابر طرح های ویژه ی مصوب عمل گردد).

بند دو - ایجاد و احداث پله در سطح پیاده روها (به استثناء مواردی که شیب طولی پیاده رو ایجاب می کند و باید طرح آن توسط شهرداری تهیه و یا تصویب گردد) ممنوع است.

بند سه - سطح باغچه در کنار پیاده رو حداقل پانزده سانتی متر از پیاده رو پایین تر باشد.

بند چهار - ایجاد جدول به ارتفاع حداقل پنج سانتی متر بین پیاده رو ، باغچه یا جوی کناره ی پیاده رو الزامی است. (به غیر از جدول سایر جزئیات با کارکرد مشابه در صورتی که در طراحی به تصویب رسیده باشند ، بلامانع است).

بند پنج - پوشش کف پیاده رو ها باید از مصالح سخت و غیر لغزنده باشد.

بند شش - مسطح بودن هر گونه در پوش تأسیسات شهری با سطح پیاده رو الزامی است.

بند هفت - استفاده از هر گونه شبکه ی پادرحتی در سطح پیاده رو ها در قالب طرح های مصوب قابل اجراء می باشد.

بند هشت - به کار گیری جزئیات مناسب در محدوده ی موانع موجود در پیاده روها جهت هشدار و راهنمایی نابینایان الزامی است.

بند نه - کف سازی در طول هر خیابان بایستی تداوم داشته باشد و تغییر کف سازی در پیاده روها به استثناء نقاط ویژه که دارای طرح مصوب شهرداری باشد ، ممنوع است.

ماده هفت- ضوابط و مقررات استفاده از ساعت و تقویم در بدنه ی ساختمان های اداری و تجاری

بند یک - ترجیحاً ساختمان های اداری و تجاری در حد دو الی سه طبقه در مجاورت فضاهای شهری عمومی (میادین و ...) که به دید عابران پیاده می آیند توسط طراح بنا و با تأیید شهرداری های مناطق ، ساعت (یا ساعت - تقویم) مکانیابی و شکل ساعت (یا ساعت - تقویم) هماهنگ با بنا نصب شود.

بند دو - چنانچه متولیان ساختمان های اداری و تجاری (با توجه به بند یک)، مسئول نصب و نگهداری ساعت (یا به صورت توأم با تقویم) می گردند، در صورت نیاز به تعمیر و یا تعویض متولیان خود متعهد به انجام این کار می باشند و شهرداری مناطق با نظارت پیاپی ، در صورت عدم توجه متولیان ، می توانند به جمع آوری آن ها اقدام نمایند.

بند سه - پانل های تبلیغاتی توأم با ساعت می توانند با اخذ مجوز و کنترل شهرداری از نظر طراحی و مکانیابی بر اساس قرارداد مجزا و در کوتاه مدت در شهر نصب شوند.
بند چهار - نصب ساعت های عقربه ای به جای ساعت های دیجیتالی در سطح شهر دارای اولویت است. (طرح ساعت های عقربه ای ترجیحاً ساده و بدون آرم شرکت سازنده باشد).

بند پنج - نصب هر گونه ساعت صدا دار صرفاً با مجوز شهرداری برای ساختمان های اداری و تجاری قابل نصب است.

بند شش - در محدوده ی بافت های تاریخی از ساعت های عقربه ای بدون عدد یا با عدد فارسی و در فرم های هندسی ساده استفاده شود.

بند هفت - در محدوده بناها و محوطه های تاریخی نصب ساعت باید با هماهنگی کارشناسان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و کارشناسان زیباسازی شهرداری انجام شود.

ماده هشت - ضوابط و مقررات مربوط به بهسازی و رنگ آمیزی بدنه ی معابر

بند یک - اجرای بهسازی بدنه ی هر یک از محورهای شهری تنها در صورتی می تواند اعمال گردد که طرح بدنه سازی و یا طراحی معماری آن پیش بینی و یا به تصویب لازم نرسیده باشد.

بند دو - مشخص کردن رنگ جهت بدنه ی محور های شهری منحصر به سطوحی هستند که اساساً جهت رنگ آمیزی در نظر گرفته شده اند مانند: کرکره آهنی مغازه ها، درو پنجره های آهنی، درو پنجره های چوبی که جنس و مشخصات ساخت آنها مناسب با رنگ آمیزی تهیه شده است (این اقدام در مورد کلیه سطوح قابل رؤیت و در همه طبقات می باید انجام پذیرد).

بند سه - نماهای گچ، کاهگل و سیمان، تعمیر و یا روکش مجدد و مشابه وضعیت اولیه بازسازی شوند.
تبصره یک: استفاده از سایر مصالح جهت تعمیرهای لازم با اخذ مجوز از شهرداری بلامانع است.

بند چهار - سطوح نما سازی شده از جنس سنگ های پلاک صیقلی، با تمیز کاری و مرمت زیباسازی گردند.

بند پنج - نما سازی هایی که از جنس سنگ تیشه و مشابه انجام گرفته اند توسط تیشه کاری مجدد روی کار مرمت و پاکسازی گردند.

بند شش - نماهای آجر زبره و بدون بند با اجرای بند کشی (با رنگ و مصالح مناسب) زیباسازی گردند.

بند هفت - نماهای نوسازی که به هر دلیل صدمه دیده و شکل ظاهری زنده ای پیدا کرده اند با تمیز کاری یا مرمت، زیبا سازی و در صورت امکان نداشتن چنین امری، تنها در محدوده آسیب دیده به صورت موقت رنگ آمیزی با طرح و کادر محدود انجام شود تا در فرصت مناسب تمیز کاری گردند.

بند هشت - در خصوص دیوار و نماهای بناهای فرسوده که به هر دلیل امکان مرمت را ندارند، پیگیری در خصوص ارائه طرح نوسازی و بهسازی انجام گیرد و طرح زیبا سازی با هماهنگی های لازم انجام شود.

بند نه - رنگ آمیزی، ساماندهی و زیبا سازی بدنه ی محورهای شهری در طول مناسب و قابل رؤیت به داخل فرعی ها تداوم یابد.

بند ده - ساماندهی و زیبا سازی نمای کلیه بناهای تاریخی و محدوده های حریم بصری آن باید با هماهنگی و پس از اخذ نظر از سازمان میراث فرهنگی و گردشگری انجام گردد.

بند یازده - در خصوص مواردی که از بندهای فوق الذکر مستثنی می باشد باید به صورت گزارشی مصور از سوی مسئولین زیبا سازی مناطق به دفتر زیباسازی ارائه شود تا تصمیمات لازم از سوی مراجع ذیربط انجام گیرد.

ماده نه - ضوابط و مقررات مربوط به استفاده از نقاشی و رنگ آمیزی در سطح شهر

بند یک - نقاشی دیواری به هر شیوه بر روی دیوار در سطح شهر همچون نقوش هندسی، خط، نقاشی و شعار نویسی سطوح جانبی ساختمان های چند طبقه (قابل رؤیت در معابر) ممنوع است.

بند دو - از رنگ آمیزی جداول جدید با حداکثر ارتفاع پانزده سانتی متر خودداری شود (البته در موارد خاص و به جهت ایمنی لازم با نظر حوزه معاونت حمل و نقل ترافیک و با هماهنگی لازم این کار می تواند صورت گیرد.) در ضمن جداول قدیمی در صورت فرسودگی و نیاز به تعویض با جداول حداکثر ارتفاع پانزده سانتی متر این کار انجام شود و از رنگ آمیزی خودداری شود.

بند سه - رنگ آمیزی زرده ها، پل های عابر پیاده و ... ادوات شهری باید با استفاده از رنگ های بادوام و ضوابط استاندارد به پیشنهاد مدیریت زیباسازی و با تصویب کمیسیون عالی زیباسازی به مورد اجرا گذاشته شود.

تبصره یک : کلیه ی اداراتی که به هر شکلی در سطح شهر، دارای تأسیساتی می باشند بایستی بند فوق را اجراء نمایند.

ماده ده - ضوابط و مقررات اجرایی استفاده از روشنایی در معابر پیاده

بند یک - منبع روشنایی فاقد پایه ستونی و بصورت دیوارکوب انتخاب و روی جرز، ستون و یا سایر سطوح جداره پیاده رو نصب گردد.

بند دو - میزان ارتفاع منبع روشنایی حداقل دو متر و پنجاه سانتی متر و پایین ترین قسمت بازوی روشنایی حداقل دو متر و بیست سانتی متر از سطح پیاده رو در نظر گرفته شود.

بند سه - نوع، شکل، اندازه و میزان روشنایی (دیوار کوب) بنا بر انتخاب متقاضی و ضمن اخذ موافقت همسایه مجاور صورت گیرد.

بند چهار - چنانچه قبلاً در نقاطی نسبت به نصب روشنایی در سطح پیاده رو اقدام گردیده و مشخصات آنها مغایر با مفاد دستورالعمل حاضر باشد شهرداری های مناطق توسط واحد تجاری مربوطه نسبت به حذف و جایگزین نمودن آنها (به صورت دیوار کوب) به مرور زمان اقدام نمایند.

بند پنج - منابع روشنایی که از لامپهای خیره کننده (بدون حفاظ و کلاهک لازم) استفاده می کنند و موجب آزار چشم عابرین و رانندگان می شود، حذف گردند.

بند شش - نصب هر گونه روشنایی که موجب تعدی نوری Light trespass گردد ، ممنوع است.

بند هفت - متقاضی موظف است کلیه ضوابط ایمنی را در حین نصب و پس از آن رعایت دارند.

بند هشت - رعایت حداقل شدت روشنایی مطابق با استاندارد روشنایی معابر وزارت نیرو (جلد سوم استاندارد و طراحی بخش ۳-۳-۱۳ باشد) الزامی است.

بند نه - روشنایی معابر پیاده در محدوده های تاریخی باید پس از تصویب طرح ویژه توسط شهرداری با هماهنگی لازم صورت گیرد.

ماده یازده - ضوابط و مقررات آذین بندی و چراغانی به مناسبت اعیاد و مراسم

بند یک - ارتفاع آذین بندی و چراغانی از کف پیاده رو نباید کمتر از دو متر و بیست سانتی متر باشد.

بند دو - آذین بندی و چراغانی عرضی در سواره روها از کف خیابان ها نباید از چهار متر و پنجاه سانتی متر کمتر باشد.

بند سه - سد معبر هر گونه تجهیزات آذین بندی ، چراغانی در سطح پیاده رو و سواره رو ممنوع می باشد.

بند چهار - نصب ، جمع آوری و مدت زمان برپایی آذین بندی ، چراغانی باید حتماً محدود و با مجوز شهرداری صورت گیرد.

بند پنج - آذین بندی و چراغانی نباید به هیچ وجه ، مانع دید عابرین و رانندگان و همچنین مانع رؤیت علائم و تابلوهای راهنمایی و رانندگی ، هنگام عبور عرضی از خیابان گردد.

بند شش - آذین بندی و چراغانی باید ایستایی و مقاومت لازم را در برابر بادهای شدید داشته باشد.

بند هفت - متقاضی موظف است کلیه موارد ایمنی بویژه خطرات احتمالی برق را رعایت نماید.

بند هشت - مواردیکه ضوابط فوق را رعایت نکرده اند توسط شهرداری های مناطق شناسایی شده به مالکین و مجریان تذکر یا اخطار لازم داده شده و چنانچه در اسرع وقت نسبت به رفع نقص و اجراء کلیه موارد ایمنی اقدام لازم صورت نگیرد، توسط شهرداری مناطق جمع آوری خواهد شد.

بند نه - چراغانی، آذین بندی با توجه به بندهای فوق الذکر در محدوده ها و مجاورت بناهای تاریخی باید با تأیید کارشناسان زیبا سازی مناطق با هماهنگی سازمان میراث فرهنگی و جهانگردی صورت گیرد

ماده دوازده - ضوابط و مقررات طاق نصرت به مناسبت اعیاد و مراسم

بند یک - نصب ، جمع آوری و مدت زمان برپایی طاق نصرت باید حتماً محدود و با مجوز شهرداری صورت گیرد.

بند دو - طاق نصرت صرفاً باید در اعیاد و مناسبت های مذهبی - ملی نصب شود.

بند سه - ارتفاع طاق نصرت از کف خیابان (سطح آسفالت) سواره رو تا پایین ترین قسمت طاقی از چهار متر و پنجاه سانتی متر کمتر نباشد.

بند چهار - نصب طاق نصرت در پیاده روها ممنوع است.

بند پنج - سد معبر هر گونه تجهیزات طاق نصرت در عرض پیاده رو و سواره رو (همچون گذاشتن پایه ها و دستک) ممنوع است.

بند شش - نصب طاق نصرت نباید به هیچ وجه ، مانع دید عابرین و رانندگان و همچنین مانع رؤیت علائم و تابلوهای راهنمایی و رانندگی ، هنگام عبور عرضی از خیابان گردد.

بند هفت - طاق نصرت باید ایستایی و مقاومت لازم را در برابر بادهای شدید و کلیه حوادث طبیعی و انسانی داشته باشد.

بند هشت - متقاضی موظف است کلیه موارد ایمنی بویژه خطرات احتمالی برق را رعایت نماید.

بند نه - مواردیکه ضوابط فوق را رعایت نکرده اند توسط شهرداری های مناطق شناسایی شده به مالکین و مجریان تذکر یا اخطار لازم داده شده و چنانچه در اسرع وقت نسبت به رفع نقص و اجراء کلیه موارد ایمنی اقدام لازم صورت نگیرد، توسط شهرداری مناطق جمع آوری خواهد شد.

بند ده - نصب طاق نصرت در محدوده ها و مجاورت بناهای تاریخی باید با تأیید کارشناسان زیبا سازی مناطق با هماهنگی سازمان میراث فرهنگی و جهانگردی صورت گیرد.

ماده سیزده - ضوابط و مقررات ساماندهی ، تنظیم و بهسازی تابلوهای خدماتی - تجاری در سطح شهر

بند یک - کلیه پلاکاردها و تراکت هائیکه بعنوان تابلو ثابت استفاده می شود، باید حذف گردند.

بند دو - جمع آوری کلیه تابلوهای غیر ثابت (تابلوهائیکه خارج از ضابطه در اندازه ها و اشکال مختلف در ساعاتی از شبانه روز مورد استفاده قرار می گیرد).

بند سه - امحاء کلیه دیوار نوشته ها و نقاشی ها و ترسیم ها که بعنوان تابلو یا تبلیغ استفاده می شود.

بند چهار - جایگزین یا حذف تابلو واحدهائیکه تغییر شغل داده اند و یا مدتها از تعطیلی آنها می گذرد.

(به استثناء نمونه های تاریخی تعطیل شده یا تغییر شکل داده پس از هماهنگی های لازم)

بند پنج - حذف ، جایگزین ، تعمیر و نظافت تابلوهای فرسوده ناهمگون که صدمه دیده و کثیف هستند.

(به استثناء نمونه های تاریخی تعطیل شده یا تغییر شکل داده پس از هماهنگی های لازم)

بند شش - مراعات کلیه اصول ایمنی و ایستایی هر تابلو بعهدہ مالک است.

بند هفت - در کلیه موارد فوق الذکر اخطاریه کتبی با قید فرصت مناسب جهت اقدام لازم توسط شهرداری به مالک یا نماینده آن ابلاغ گردد.

بند هشت - پیش زدگی کتیبه یا قاب تابلو از ارتفاع دو مترو پنجاه سانتی متری از کف معبر بایستی حداکثر ده سانتی متر باشد .

بند نه - حداقل ارتفاع کتیبه یا قاب تابلو از کف معبر در صورتیکه بیش از ده سانتی متر پیش زدگی داشته باشد برابر دو متر و پنجاه سانتی متر است.

بند ده - حداکثر پیش زدگی کتیبه یا قاب تابلو بالای ارتفاع دو متر و پنجاه سانتی متری برابر ده سانتی متر بیشتر از حد مجاز بالکن در همان محل باشد.

بند یازده - حداکثر ارتفاع کتیبه یا قاب تابلو مربوط به واحدهای تجاری همکف تا ارتفاع زیر پنجره یا جان پناه طبقه اول با هماهنگی مالکیت فوقانی، حداکثر به ارتفاع نود سانتی متر است. واحدهای تجاری - خدماتی که تا پیش از این مجوز نصب تابلو تا ارتفاع یک متر و بیست سانتی متر را اخذ نموده بودند می توانند تا مدتی با نظر شهرداری پابرجا بمانند. در تابلوهای ترکیبی معرفی و تبلیغی، مساحت سطح تبلیغ بایستی محاسبه و هزینه ی آن اخذ گردد. (در صورتی که بیش از سی درصد از سطح تابلو جهت تبلیغات استفاده شده باشد، کل مساحت به عنوان تبلیغ محاسبه گردد).
تبصره یک بند یازده - هزینه و بهای خدمات این گونه تابلوها طبق ضوابط ملاک عمل شهرداری است.

بند دوازده - حداکثر طول کتیبه یا قاب تابلو هر واحد تجاری، خدماتی در همکف بایستی برابر بر مالکیت آن واحد نسبت به معبر یا معابر باشد.

بند سیزده - هر واحد تجاری (با توجه به سایر ضوابط) در یک کادر هماهنگ می تواند یک تابلو داشته باشد.

بند چهارده - شیشه نویسی، استفاده از نئون متصل به شیشه در اندازه متناسب در جهت شناسایی مغازه و در حد راهنمای عابران پیاده بلامانع است.

بند پانزده - تابلو شناسایی واحدهای تجاری عبارتست از: نام - نوع فعالیت و خدمات - نوع محصول یا موادی که بطور دائم عرضه می گردد (هر گونه تبلیغ از شرکت های بزرگ بدون اخذ مجوز کوتاه مدت ممنوع است). - شماره تلفن و فاکس - آرم - ایمیل و وب سایت.

بند شانزده - تابلو مجموعه های بزرگ تجاری در قسمت فوقانی ورودیهای مجموعه در ارتفاع حداکثر سه طبقه با مراعات سایر ضوابط و یا روی قسمت های مشخص از بنا و متناسب با حجم ساختمان بدون زمینه به صورت حروف و یا آرم با توجه به طراحی انجام شده از سوی طراح بنا و با تأیید لازم می تواند انجام گردد.

بند هفده - مشخصات تابلو واحدهای تجاری مستقر در داخل مجموعه ها برابر طرح داخلی مجموعه انجام گیرد.

تبصره یک بند هفده: مشخصات تابلو واحدهای تجاری در نوسازی ها باید در نقشه های اولیه برای اخذ پروانه ساخت ارائه گردد.

تبصره دو بند هفده: آن دسته از مجتمع هایی که نمای آن ها در سیما و منظر شهری تأثیر گذار هستند مجاز به نصب تابلوهایی از واحد های تجاری مستقر در مجتمع ها و یا تابلو شناسایی مجتمع که تأثیر منفی در چهره شهر می گذارند را به هیچ وجه ندارند.

بند هیجده - مغازه های مستقر در داخل مجموعه های تجاری مجاز به استفاده از تابلو در نمای بیرون ساختمان نیستند.

بند نوزده - تابلو واحدهای تجاری و خدماتی (به غیر از مغازه ها) که در طبقات مجموعه ها واقع شده اند (دفاتر کار - موسسات و شرکتها) بصورت مجموعه نردبانی متصل بیشتر از حد مجاز بالکن همگی از یک نوع در یک اندازه، حداکثر پنجاه در هفتاد سانتی متر اشغال طبقات نردبان بر اساس موقعیت هر واحد در واحد مجموعه و در طبقات ساختمان انجام گیرد. در غیر اینصورت تابلوها در مجموعه ها با توافقات کل بهره برداران، مالکان باشد (در واحدهائیکه در ساختمانهای خدمات پزشکی واقع شده اند برابر مقررات تابلو خدمات پزشکی با رنگ متفاوت عمل گردد).

بند بیست - استفاده از تابلو در خیابان ها، و محوطه ها و مجموعه هایی که در طرح مصوب بدنه سازی نما، مشخصات کتیبه ی قاب و تابلو پیش بینی شده است صرفاً برابر طرح مربوط پس از تصویب طرح باید انجام گردد.

بند بیست و یک - ابلاغ ضوابط نصب تابلو در هنگام صدور پروانه ساختمانهای تجاری و خدماتی توسط شهرداری منطقه به مالکان جهت پیش بینی های لازم ضروری است.

بند بیست و دو - مجموعه های تجاری که در طرح نمای آن ها مشخصات محل و ابعاد تابلو پیش بینی شده است و با ضوابط تنظیمی مغایرت ندارد، برابر طرح نماسازی تهیه شده، پس از تصویب طرح توسط کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر می توانند اجراء گردند.
بند بیست و سه - کتیبه یا قاب تابلو واحدهای تجاری همکف ساختمانهایی که دارای نما سازی پیوسته و موزون و در طرح نماسازی پیش بینی خاصی جهت تابلو نشده است:

الف - در محدوده زیر سقف همکف با مراعات سایر ضوابط انجام گردند.

ب - در صورتیکه امکان اجرای بند الف نباشد صرفاً استفاده از حروف برجسته با اتصال مناسب و بدون قاب و زمینه در فاصله سقف همکف تا زیر جان پناه طبقه اول با هماهنگی مالکیت فوقانی انجام شود.

بند بیست و چهار - استفاده از تابلو شناسایی و هر نوع تبلیغات روی بام به طور کل ممنوع است. در مورد حذف تابلوهای موجود، شناسایی، اخطار و فرصت لازم جهت جمع آوری توسط شهرداری برنامه ریزی و انجام گردد.

بند بیست و پنج - هماهنگی با اداره کل ارشاد اسلامی و تأیید سازمان فرهنگی - تفریحی در مورد اسامی و تبلیغات تجاری - خارجی با توجه و رعایت ضوابط در مورد ابعاد آن ها توسط متقاضی ضروری است.

بند بیست و شش - استفاده از تابلو در محوطه های تاریخی ویژه صرفاً برابر طرح ارائه شده پس تأیید سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و تصویب شهرداری باید انجام گردد.

ماده چهارده - ضوابط و مقررات ساماندهی، تنظیم و نصب تابلوهای شناسایی مجتمع های پزشکان

بند یک - تابلوی منفرد مطب پزشکان، دندان پزشکان و لیسانسیه های پروانه دار باید ساده باشد و اندازه آن از پنجاه در هفتاد سانتی متر تجاوز ننماید.

بند دو - پزشکان و دندان پزشکان و لیسانسیه های پروانه دار برای راهنمایی بیماران می توانند فقط [یک] تابلو بیرون از مطب و دفتر کار صرفاً بر سطح نمای ساختمان مربوطه نصب نمایند. ولی در محدوده ی پرتراکم از مطب پزشکان در سطح شهر، شهرداری باید طرح ویژه ای با هماهنگی سازمان های مرتبط و دفتر زیباسازی تهیه نمایند. و پزشکان ملزم به رعایت آن هستند.

بند سه - مساحت تابلوی آزمایشگاه و مؤسسه رادیولوژی نباید از دو برابر مجاز مساحت تابلوهای پزشکان بزرگتر باشد.

بند چهار - مساحت تابلوی داروخانه هایی که داخل یک واحد تجاری مستقر شده اند باید برابر تابلوهای واحد های تجاری عمل نمایند در غیر این صورت می توانند از حداکثر سه برابر مجاز مساحت تابلو مطب ها بزرگتر باشند.

بند پنج - مجموعه تابلوها در ساختمان های پزشکان، دندان پزشکان و لیسانسیه های پروانه دار (هر ساختمان که شامل دو یا چند مطب باشد) باید به صورت پیوسته و در داخل یک قاب نردبانی به تعداد مطب ها هر مطب، تنها یک تابلو نصب گردند.

بند شش - نحوه استقرار قاب اصلی (نردبانی) صرفاً برای مشاغل پزشکی، می توانند عمود بر ساختمان باشد. تابلوهای مطب های مستقر در یک مجموعه با کاربری های متعدد دیگر به یکی از روش های متصل بر دیوار به شیوه ی مناسب نصب شوند.

بند هفت - حداقل ارتفاع از سطح پیاده تا زیر قاب تابلو دو متر و پنجاه سانتی متر خواهد بود.

بند هشت - حتی الامکان حداقل فاصله تابلو از حد مالکیت هر ساختمان برابر پیش زدگی بالکن مجاز در آن خیابان به علاوه هفتاد سانتی متر خواهد بود. میزان پیش زدگی تابلو به هیچ وجه نباید بیش از حداکثر مجاز بالکن در هر خیابان به علاوه هفتاد سانتی متر باشد، بدیهی است کلیه موارد ایمنی و ایستایی با توجه به موقعیت هر پیاده رو باید مد نظر قرار گیرد.

بند نه - کلیه تابلوهای بلا استفاده و بزرگتر از ابعاد مذکور بایستی جمع آوری گردند.

بند ده - جنس تابلوهای پزشکان باید از ورق شفاف با نورپردازی از داخل با چهارچوب فلزی باشد و کلیه تابلوهای فرسوده باید جمع آوری گردند.

بند یازده - تابلوهای منفرد نصب شده بر روی نمای مجتمع های پزشکی (ساختمانهای شامل دو یا چند مطب) باید جمع آوری و صرفاً یک تابلو برای هر پزشک در قاب اصلی (نردبانی) ساختمان نصب شود.

بند دوازده - با توجه به آنکه هر پزشک می تواند صرفاً یک تابلو داشته باشد، تابلوهای اضافی مطب هایی که مشرف به معابر بوده و دارای دو یا چند تابلو مربوط به یک پزشک می باشد حذف خواهند شد.

ماده پانزده - ضوابط و مقررات ساماندهی، تنظیم و نصب تابلوهای شناسایی مجتمع های مسکونی

بند یک - هماهنگی لازم از طریق شهرداری مناطق انجام تا قبل از صدور پروانه ساختمان و یا قبل از پایان ساخت مجتمع های مسکونی، جانمایی و طرح تابلو مجتمع در قالب طرح نماسازی ارائه و تصویب شود. (طرحی که توسط طراح ساختمان همراه طرح نماسازی، بررسی و تصویب گردد).

بند دو - مجتمع های مسکونی که بصورت یک ساختمان در طبقات شکل گرفته و طرح خاصی جهت تابلو شناسایی در نماسازی ندارند جهت تابلو یا نشانه از حروف و آرم برجسته و بدون هیچ نوع قاب و زمینه در اندازه متناسب با ساختمان بصورت متصل به نمای ساختمان استفاده نمایند.

بند سه - مجتمع هایی که از مجاورت پلاک های متعدد داخل یک کوچه و یا خیابان شکل گرفته یا می گیرند، صرفاً از تابلو یا پلاک مرسوم و استاندارد اسامی خیابان ها یا کوچه استفاده نمایند.

بند چهار - مجتمع هایی که دارای ورودی یا محوطه اختصاصی می باشند، استفاده از تابلو بصورت حروف یا نشانه برجسته متصل به سر در ورودی یا کتیبه ساختمان نگرانی بدون هیچ نوع قاب و زمینه و در صورت عدم امکان، نصب پایه و تابلو متناسب در محوطه اختصاصی داخل مجموعه با هماهنگی مسئول زیباسازی منطقه انجام گیرد.

بند پنج - اسامی مجتمع های مسکونی باید صرفاً بر نمای اصلی ساختمان بر طبق موارد فوق الذکر نصب شود و نصب اسامی روی بام در نماهای مشرف به پلاک های مجاور ممنوع است.

تبصره یک بند پنج - مجتمع های مسکونی باید همزمان با صدور پروانه ساختمانی اسامی مورد تأیید شورای نامگذاری باشد.

بند شش - نوشتن اسامی مجتمع های مسکونی به صورت دیوار نوشته ممنوع است.

ماده شانزده - ضوابط و مقررات مربوط به نصب آگهی ، اطلاعیه و دیوار نوشته بر دیوار معابر شهر

بند یک - نصب هر گونه اطلاعیه ، آگهی یا شعار نویسی ، نقاشی و ترسیم بر دیوار معابر و میدانی شهر از موارد نقص زیبایی شهر محسوب گردیده و شهرداری های مناطق در محدوده خود متعهد به جلوگیری از انجام آن هستند.

بند دو - مناطق نسبت به شناسایی کلیه اطلاعیه ها، آگهی ها و شعار نویسی ها بر روی دیوارها اقدام نموده تا با هماهنگی لازم با بخش کنترل و نظارت تخلفات شهری ، خسارات وارده برآورد و بطریق ممکن با متصدیان برخورد گردد.

بند سه - شهرداریهای مناطق متعهد هستند اختطاریه ای با امهال مدت چهل و هشت ساعت برای متصدیان ارسال تا نسبت به رفع یا محو آگهی ها یا شعارنویسی ها اقدام نمایند (ضمناً یک نسخه از اختطاریه مزبور به واحد صنفی ، ادارات و یا سازمانهای مربوطه جهت ضبط در پرونده شغلی واحد متخلف ارسال گردد).

بند چهار - در صورتیکه ظرف مهلت مذکور در اختطاریه ، متصدیان نسبت به اجرای آن اهمال نمایند ، شهرداری منطقه ضمن برآورد خسارت و ضبط یک نسخه آن در پرونده شهرسازی متصدی از صدور هرگونه پاسخ استعلام تا جبران خسارت وارده خودداری نماید.

بند پنج - شهرداری های مناطق متعهد هستند تا با هماهنگی لازم نسبت به شناسایی، تهیه و نصب پانل های مخصوص آگهی در نقاط مورد نظر اقدام نمایند.

ماده هفده - ضوابط و مقررات مربوط به نصب پلاکارد در سطح معابر و میدانی سطح شهر

بند یک - استفاده هر گونه پلاکارد برای تبلیغات تجاری ممنوع است.

بند دو - پلاکاردها صرفاً به صورت عمودی و با اخذ مجوز کوتاه مدت از شهرداری به صورت موقت نصب شود.

بند سه - حداکثر ابعاد پلاکارد نود سانتی متر در یک متر و بیست سانتی متر می باشد. (ارائه طرح و نمونه ی اجراء شده در ابعاد بزرگتر با اخذ مجوز لازم ضروری است.) و حداقل ارتفاع نصب پلاکارد از کف زمین تا زیر پلاکارد نباید از دو متر کمتر باشد.

بند چهار - تعداد پلاکارد اطلاع رسانی مجاز جهت نصب در هر میدان حداکثر دو عدد و در تقاطع خیابان ها نیز یک عدد می باشد. (در صورت تقاضای متعدد نصب پلاکارد در یک زمان بایستی به گونه ای عمل گردد که موجب آشفتگی بصری نشود.) فاصله نصب هر پلاکارد با پلاکارد بعدی در هر سمت از خیابان نبایستی کمتر از دو بیست و پنجاه متر باشد.

تبصره یک بند چهار - به استثناء ایام ویژه که توسط کمیسیون تبلیغات شهرداری مجوز لازم باید اخذ گردد.

بند پنج - تعداد پلاکارد توسط شهرداری تعیین شود.

بند شش - تاریخ نصب و جمع آوری پلاکارد هنگام صدور مجوز کوتاه مدت توسط شهرداری تعیین شود.

بند هفت - زمان نصب حداکثر چهار روز قبل تا ساعت بیست و چهار روز اختتام مراسم است.

بند هشت - پس از اتمام زمان تعیین شده ، متقاضی باید نسبت به جمع آوری پلاکارد اقدام نماید ، بدیهی است در غیر اینصورت شهرداری مجاز به جمع آوری آنها و دریافت هزینه متعلقه طبق ضوابط ملاک عمل شهرداری از درخواست کننده می باشد.

بند نه - متقاضی باید قبل از نصب پلاکارد موافقت کلیه ارگانهای ذیربط را در ارتباط با برگزاری کار مورد نظر خود کسب نموده باشد، ضمناً با توجه به اینکه متن پلاکارد توسط درخواست کننده تنظیم می گردد ، متقاضی ملزم به رعایت ضوابط قانونی مرتبط می باشد.

بند ده - در صورت عدم رعایت موارد فوق مأمورین شهرداری نسبت به جمع آوری پلاکارد اقدام و متقاضی حق هیچگونه اعتراضی نخواهد داشت.

بند یازده - پلاکارد باید دارای جنسیت مناسب بوده و در مقابل عوامل اقلیمی از استحکام لازم برخوردار باشد.

بند دوازده - مکان نصب پلاکارد نباید مانعی برای عبور و مرور عابرین و دید رانندگان وسائط نقلیه گردد.
بند سیزده - پلاکارد نباید بلحاظ طراحی و رنگ و ابعاد خللی در چهره و منظر شهری محدوده خویش ایجاد نماید.

بند چهارده - در مدت برپایی پلاکارد متقاضی متعهد به رسیدگی لازم از پلاکاردها بوده و در غیر این صورت شهرداری مجاز می باشد به جمع آوری پلاکاردهای معیوب و ... اقدام نماید.

بند پانزده - متقاضی متعهد است هنگام نصب، برپایی و جمع آوری پلاکاردها کلیه ی موارد ایمنی را رعایت نماید.

بند شانزده - در صورت عدم رعایت بندهای پانزده گانه فوق با حداکثر دو بار اعلام کتبی موارد تخلفات، شهرداری می تواند برای بار سوم از صدور مجوز برای متقاضی خودداری نماید.

ماده هیجده - ضوابط و مقررات مربوط به پانلها و ستونهای تبلیغاتی (مشارکتی)

بند یک - قبل از هر اقدام طرح تابلو مورد نظر باید ارائه و مورد تأیید کارشناسان دفتر زیباسازی قرار گیرد.

بند دو - تعیین جانمایی عناصر مذکور توسط شهرداری باید با توجه به منظر شهری و محدوده موردنظر بنحوی صورت گیرد که خللی در عبور و مرور ایجاد ننماید.

بند سه - عناصر مذکور باید بلحاظ ابعاد در ترکیب با دیگر عناصر محیط از تناسبات لازم برخوردار بوده و استحکام لازم را نیز دارا باشند.

بند چهار - جنس این گونه پانلها می تواند با توجه به موقعیت متفاوت بوده دارای طرح و رنگ مناسب و ویژه و در صورت نیاز پیش بینی های لازم جهت روشنایی به منظور استفاده در شب را نیز دارا باشند.

بند پنج - از نظر اجراء ، اتصال پایه به فونداسیون . صفحه تبلیغ با پایه باید به صورت پیش ساخته (پیچ و مهره) و فونداسیون داخل زمین در عمق مناسب حدوداً پنجاه سانتی متر باشد.

بند شش - حاشیه (کادر) صفحه تبلیغ بایستی در حداقل ابعاد و با شکل ساده طراحی گردد.

بند هفت - حفظ نظافت و سلامت این عناصر و محدوده ی آن به عهده شرکت های مجری (مشارکتی) است و کنترل و نظارت آن با توجه به قراردادهای مربوطه به عهده شهرداری می باشد.

بند هشت - در صورت وارد آمدن خدشه و خسارت مجری متعهد به تعمیر و یا تعویض آن می باشد.

بند نه - جهت زمان های اجراء تابلو ، نصب یا تعویض تبلیغ، پیش بینی های لازم انجام تا با ایمنی و هماهنگی لازم در کوتاه مدت و در مواقع خاص این کار انجام پذیرد.

بند ده - در مدت برپایی پانل ها و ستون های تبلیغاتی متقاضی موظف به رسیدگی لازم از آن ها بوده و در غیر این صورت شهرداری مجاز می باشد به جمع آوری پانل ها و ستون های تبلیغاتی معیوب و ... اقدام نماید.

بند یازده - بروز هرگونه خسارت احتمالی بر عهده شرکت مجری می باشد.

بند دوازده - جانمایی هر گونه از پانل ها و ستون های تبلیغاتی در منظر ابنیه تاریخی ممنوع است.

بند سیزده - هر گونه اقدام در زمینه ی پانل ها و ستون های تبلیغاتی با هماهنگی و نظر حوزه خدمات شهری و از طریق کمیته های کارشناسی و کمیسیون های ذیربط قابل اجراء می باشد.

ماده نوزده - ضوابط و مقررات داربست های تبلیغاتی موقت

بند یک - شهرداری مجاز است بر مبنای درخواست های تبلیغاتی غیر تجاری و تبلیغات فرهنگی به منظور اطلاع رسانی نسبت به صدور مجوز کوتاه مدت داربست های تبلیغاتی موقت و غیر تجاری اقدام نماید.

بند دو - حداکثر ابعاد تبلیغ باید سه در پنج متر باشد. (مورب یا هلالی)

بند سه - تعیین محل و تعداد داربست ها باید با صدور مجوز کوتاه مدت شهرداری انجام گیرد و متقاضی متعهد به رعایت تاریخ نصب و جمع آوری می باشد. (حداکثر چهار روز قبل تا ساعت بیست و چهار روز اختتام مراسم)

بند چهار - درخواست های بعدی حداقل ده روز قبل از زمان برگزاری مراسم و نصب داربست به شهرداری ارسال گردد، در غیر اینصورت مجوزی صادر نخواهد شد.

بند پنج - پس از اتمام زمان تعیین شده، متقاضی باید نسبت به جمع آوری داربست و تبلیغ اقدام نماید، بدیهی است در غیر اینصورت شهرداری مجاز به جمع آوری آنها و دریافت هزینه متعلقه طبق ضوابط ملاک عمل شهرداری از درخواست کننده می باشد.

بند شش - متقاضی باید قبل از نصب تبلیغ و داربست موافقت کلیه ارگانهای ذیربط را در ارتباط با برگزاری کار مورد نظر خود و همچنین موضوع و متن تبلیغ کسب نموده باشد.

بند هفت - داربست و تبلیغ باید دارای جنسیت مناسب، سالم و تمیز بوده و در مقابل عوامل اقلیمی از استحکام لازم برخوردار باشد.

بند هشت - نور پردازی سطح تبلیغ بدون مجوز کتبی از شهرداری ممنوع است.

بند نه - مکان نصب داربست نباید مانعی برای عبور و مرور عابرین و دید رانندگان وسائط نقلیه گردد.

بند ده - مکان نصب داربست نباید مانعی برای واحد های تجاری باشد.

بند یازده - اتصال داربست به پایه ها صرفاً در نقاطی باشد که فونداسیون پایه پیش بینی شده باشد و به هیچ وجه پایه ها و دستک ها داخل معابر پیاده و سواره واقع نگردد و نباید مانع دید چراغ های راهنمایی و تابلوهای ترافیکی و ... باشد.

بند دوازده - متقاضی متعهد است هنگام نصب، مدت برپایی و جمع آوری کلیه موارد ایمنی را رعایت نماید.

بند سیزده - داربست و تبلیغ نباید بلحاظ طراحی و رنگ و ابعاد خللی در چهره و منظر شهری محدوده خویش ایجاد نماید (مرجع تشخیص و تصمیم گیری مدیریت زیباسازی شهرداری است).

بند چهارده - نصب هر گونه تبلیغات دیگری به جز تبلیغ مورد نظر بر روی داربست ممنوع است.

بند پانزده - داربست های تبلیغاتی موقت به هیچ وجه به پایه و اجزاء ستونهای تبلیغاتی سطح شهر متصل نگردد و مانع دید آنها نباشد.

بند شانزده - در مدت برپایی تبلیغ و داربست متقاضی متعهد به رسیدگی لازم بوده و در غیر این صورت شهرداری متعهد به جمع آوری آن است.

بند هفده - متقاضی متعهد به جبران هر نوع خسارت احتمالی جانی و مالی ناشی از سقوط یا برخورد داربست و تبلیغ است و شهرداری هیچ مسئولیتی در قبال آن ندارد.
بند هیجده - جانمایی هر گونه داربست در منظر ابنیه و محوطه آثار تاریخی ممنوع می باشد.

بند نوزده - در صورت عدم رعایت هر یک از موارد فوق شهرداری راساً می تواند نسبت به جمع آوری داربست ها اقدام و متقاضی حق هیچگونه اعتراضی نخواهد داشت.

ماده بیست - ارائه ضوابط و مقررات مربوط به استفاده واحدهای تجاری از سایه بان در پیاده رو

بند یک - هیچ نوع سایه بانی نسبت به سایر انواع مرسوم برتری ندارد و صرفاً اجرای صحیح هر نوع از آن ها و یکنواختی و تشابه در امتداد طولانی تر مطلوب است. (در محدوده بافت تاریخی احداث سایه بان نباید بر خلاف ضوابط و مقررات میراث فرهنگی باشد.)

بند دو - قبل از نصب سایه بان باید هماهنگی و توافق مالکین و ذینفع های مجاور اخذ گردد. (در مورد ساختمان های بزرگ هماهنگی با هیأت مدیره و در مجتمع ها و محور هائیکه طرح مصوب سیمماو منظر شهری یا بدنه سازی دارند، هماهنگ با طرح مصوب، جهت یکنواختی با سایر واحدها الزامی است.)

بند سه - مسئولیت و مراعات کلیه اصول ایمنی و استحکام سایه بان در مقابل وزش باد، برف، باران و سایر حوادث انسانی و طبیعی به عهده استفاده کننده است.

بند چهار - انجام تبلیغات متصل و یا بر روی سایه بان ممنوع است و صرفاً نام واحد در اندازه کوچک جهت شناسایی مراجعین بلا مانع است.

بند پنج - پیش زدگی اجزاء سخت و ثابت سایه بان زیر ارتفاع دو متر و بیست سانتی متری از کف پیاده رو ممنوع است.
تبصره یک بند پنج - پیش زدگی اجزاء سخت و ثابت سایه بان از ارتفاع دو متری تا دو متر و بیست سانتی متری حداکثر بیست سانتی متر باشد.

بند شش - پیش زدگی اجزاء ثابت سایه بان از ارتفاع دو متر و بیست سانتی متری به بالا برابر حداکثر مجاز بالکن در همان پیاده رو باشد.

بند هفت - هیچ یک از اجزاء سخت و متحرک سایه بان (چوب، فلز و ...) در ارتفاع کمتر از دو متر و بیست سانتی متر از کف پیاده رو واقع نشود.

بند هشت - واحد های تجاری واقع در یک ساختمان که ارتفاع کف و سقف مشابه دارند، تشویق شوند و در فرصت مناسب از سایه بان های متحدالشکل و یکنواخت استفاده نمایند.

بند نه - کلیه سایه بانهای خارج از استاندارد فوق الذکر در فرصت مناسب و هماهنگی لازم اصلاح و جمع آوری گردد.

بند ده - کلیه سایه بان های فرسوده در فرصت مناسب مرمت و تعویض گردند.

بند یازده - در ساختمان های بزرگ و مطرح و محل هائیکه طرح نمای ویژه دارند، نمونه مناسب با هماهنگی مالکین و شهرداری های مناطق با هماهنگی دفتر زیباسازی انتخاب و با سیاست تشویقی نسبت به همانند سازی اقدام گردد.

۵- مستندات

ردیف	عنوان	کد
۱	فرایند زیبا سازی	BF-P-01-00